

Prima instanță: Judecătoria Botanica mun. Chișinău
Judecător: V. Varaniță
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Ciugureanu, G. Dașchevici, E. Clim

Dosarul nr. 2ra-370/17

Î N C H E I E R E

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Cerempei Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cerempei Ion împotriva Direcției pentru Deservirea Călătorilor Filiala Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” și Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” privind repunerea în termenul de adresare în judecată, anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, anularea ordinului de reziliere a contractului individual de muncă, restabilirea în funcția de șef de tren a rezervei însoțitorilor de vagoane, încasarea din contul pîrîților a salariului de funcție lunar pentru toată perioada de absență forțată de la lucru, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Cerempei Ion și a fost menținută hotărîrea Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 27 aprilie 2016,

c o n s t a t ă

La 15 iulie 2015, Cerempei Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției pentru Deservirea Călătorilor Filiala Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” solicitînd, repunerea în termenul de adresare în judecată, anularea ordinului nr. 228 din 01.04.2015, prin care a fost eliberat din funcția de șef de tren a Direcției de Deservire a Călătorilor Filiala Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova”, încasarea salariului ratat pentru absența forțată de la muncă a cîte 3 373,25 lei lunar, încasarea prejudiciului moral pentru privarea de a munci în mărime de 10 salarii medii ce constituie 33 730 lei, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în anul 1987 a fost angajat la Direcția pentru Deservirea Călătorilor a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, iar prin ordinul nr. 1422 din 27.12.1991 a fost numit în funcția de șef de tren a rezervei

însoțitorilor de vagoane.

Ulterior, prin ordinul nr. 228 din 01.04.2015 a fost eliberat din serviciu cu rezilierea contractului în baza art. 86 alin. (1) lit. g) CM.

Menționează reclamantul, că drept temei pentru emiterea ordinului de eliberare din serviciu a servit actul nr. 004166 din 13.02.2015, întocmit de către serviciul control și revizie a Direcției Căii Ferate din Belarusia, prin care s-a stabilit că în vagoanele de pasageri a însoțitorilor de vagon Rusu Ștefan și Petrov Vitalie au fost depistați doi pasageri fără bilete. În procesul întocmirii actului dat a explicat, fără succes, că nu a fost înștiințat în modul stabilit de către însoțitorii de vagon indicați despre faptul că au urcat pasageri în tren fără bilete. Ulterior, i-au explicat că pasagerii au urcat în or. Neveli Republica Belarusia fără bilete din cauza că, casa de la această gară nu lucra, iar afară era frig, urmînd ca la stația ferată din or. Orșa să coboare pentru a le procura. Totodată, în or. Neveli au urcat și revizorii, care i-au depistat pe loc, însoțitorii fiind privați de posibilitatea de a-l anunța în modul stabilit. Aceste fapte au fost indicate de către însoțitori în explicațiile anexate la cerere.

Menționează că, ordinul de eliberare a sa din funcție a fost autorizat de către comitetul sindical al Direcției, ședința fiind convocată pe data de 09.03.2015, în absența lui, fiind astfel privat de posibilitatea de a-și apăra interesele legale. Drept temei pentru îndestularea demersului administrației a servit faptul că, anterior, prin ordinul nr. 59 de la 06.02.2015, el a fost sancționat pentru încălcare similară.

Mai menționează reclamantul, că conform instrucției L-043 cu privire la obligațiunile șefului de tren, la p. 1.3 este stipulată deplasarea pasagerilor doar conform biletelor procurate, însă el nu cunoștea despre faptul că însoțitorii de tren au admis un asemenea act și nici nu a fost în stare de a verifica trenul într-un termen atît de restrîns, revizorii urcînd de la aceeași stație a căii ferate.

Consideră că simplul motiv că în privința sa a fost întocmit acest act de constatare nu poate fi declarat ca act incontestabil la declararea vinovăției lui, atît de administrație cît și de comitetul sindical, urmînd de a fi analizate toate circumstanțele cazului, ca după aceasta să fie în drept de a aplica sancțiunea disciplinară.

Totodată, menționează reclamantul că din lipsă de timp, nu a contestat ordinul din 6.02.2015, deși la emiterea acestui ordin s-a procedat în mod similar.

Menționează că atît administrația cît și comitetul sindical au ignorat faptul că însoțitorii de vagon s-au aflat în stare de extremă necesitate, acționînd fără a-l anunța pe el despre pasagerii fără de bilete.

Anterior, în situații similare, avînd calitatea de conducător de tren, el era în drept să elibereze chitanțe de achitare pentru pasagerii fără de bilete avînd locuri libere, drepturi de care ulterior au fost privați.

Consideră reclamantul că a fost eliberat ilegal și din cauza expirării termenului de aplicare a sancțiunii disciplinare conform cerințelor art. 209 a Codului Muncii.

Consideră necesară repunerea în termen a adresării în judecată timp îndelungat fiind bolnav și privat de posibilitatea înaintării prezentei cereri.

La 03 decembrie 2015, avocatul reclamantului Cerempei Ion - Apreotesei Mariana, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, formulînd pretenții față de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și Direcția pentru Deservirea

Călătorilor Filiala Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova”, a solicitat admiterea acțiunii; repunerea în termen; anularea Ordinului cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare nr. 123 din 30.03.2015 emis de Filiala IS „Calea Ferată din Moldova” Direcția pentru deservirea călătorilor; anularea Ordinului nr. 228 din 01.04.2015 emis de Filiala IS „Calea Ferată din Moldova” Direcția pentru deservirea călătorilor, prin care s-a realizat contractul individual de muncă cu Cerempei Ion, în baza lit. g) alin. (1) art. 86 Codul Muncii al RM; restabilirea reclamantului Cerempei Ion în funcția de șef de tren a rezervei însoțitorilor de vagoane din cadrul Filialei IS „Calea Ferată din Moldova” Direcția pentru deservirea călătorilor; încasarea din contul pîrîților în contul reclamantului a salariului de funcție lunar, pentru toată perioada de absența forțată de la lucru, începînd cu 01.04.2015 pînă la anularea Ordinului nr. 228; încasarea din contul pîrîților în contul reclamantului a prejudiciului moral în mărime de 10 salarii de funcție și toate cheltuielile de judecată suportate în acest proces.

Prin hotărîrea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 27 aprilie 2016:

-Cererea de chemare în judecată înaintată de Cerempei Ion împotriva Direcției pentru Deservirea Călătorilor, fil. ÎS „Calea Ferată din Moldova” și ÎS „Calea Ferată din Moldova” în partea cerinței privind repunerea în termen de adresare în judecată s-a admis ca fiind întemeiată și s-a repus Cerempei Ion în termenul de adresare în judecată cu prezenta cerere;

-S-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de Cerempei Ion împotriva Direcției pentru Deservirea Călătorilor, fil. ÎS „Calea Ferată din Moldova” și ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la: anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare nr. 123 din 30.03.2015 emis de Filiala ÎS „Calea Ferată din Moldova” Direcția pentru Deservirea Călătorilor; anularea ordinului nr. 228 din 01.04.2015 emis de Filiala ÎS „Calea Ferată din Moldova” Direcția pentru Deservirea Călătorilor, prin care s-a reziliat contractul individual de muncă cu Cerempei Ion Mihail în baza art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii; restabilirea reclamantului în funcția de șef de tren a rezervei însoțitorilor de vagoane din cadrul filialei ÎS „Calea Ferată din Moldova” Direcția pentru Deservirea Călătorilor; încasarea din contul pîrîților în contul reclamantului a salariului de funcție lunar pentru toată perioada de absență forțată de la lucru, începînd cu data de 01.04.2015 pînă la anularea ordinului nr. 228 din 01.04.2015, precum și încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 salarii de funcție și a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în acest proces.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, s-a respins apelul declarat de avocatul Apreotesei Mariana în interesele lui Cerempei Ion și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 27 aprilie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 29 decembrie 2016, Cerempei Ion prin intermediul avocatului Apreotesei Mariana (mandat nr. 0908412), a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe în partea ce ține de respingerea acțiunii înaintate, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integral a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin

circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite, au aplicat eronat normele de drept material.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 08.11.2016 (f.d. 194), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cerempei Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cerempei Ion ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Cerempei Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță